

Sygnatura akt IV Ka 386/22

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2022 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodniczący:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Magdalena Telesz

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2022 r.

6sprawy M. W.

7syna M. i B. z domu S.

8urodzonego (...) w K.

9oskarżonego z art. 190 § 1 kk

10na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

12z dnia 4 marca 2022 r. sygnatura akt II K 665/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 386/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 4 marca 2022r. sygn. akt II K 665/21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty				
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji				
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
0.11.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. W.	Był 7-krotnie karany sędownie za różnego rodzaju występki, ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 29 marca 2022r. sygn. akt II K 791/21 za czyn kwalifikowany z art. 279 § 1 kk i art. 64 § 1 kk na karę roku pozbawienia wolności.	Dane KRK z dnia 5 maja 2022r.	153- 155
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	dane KRK z dnia 5 maja 2022r.	niekwestionowane		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione				

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
<p>3.1.</p>	<p>a).obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu poprzez zastosowanie przepisu art. 190 § 1 k.k. co do zarzutu podniesionego w akcie oskarżenia, mimo nie spełnienia się przesłanek, tegoż przepisu.</p> <p>b). obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na tym , iż Sąd bezkrytycznie oparł się na zeznaniach Z. D. , jej matki S. K. i jej brata S. K. (1) w sytuacji gdy uważają oni oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>za sprawcę dwóch uszkodzeń samochodów,</p> <p>oraz</p> <p>-jeśli idzie o Z. D. - strzału z broni palnego do jej niepełnosprawnego dziecka, a S. K. (1) nie kryje swej wrogości wobec oskarżonego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Wielość zarzutów odwoławczych czy zarzuty apelacyjne tzw. mieszane to oczywiście dopuszczalna i często występująca w praktyce technika formułowania apelacji.</p> <p>W niniejszej sprawie apelujący postawił jednak dwa zarzuty apelacyjne, pozostające w sprzeczności, a żaden z nich nie okazał się trafny.</p> <p>Wedle utrwalonej i powszechnie akceptowanej wykładni przepisu art. 438 pkt. 1) kpk</p> <p>zarzut obrazy prawa materialnego - tu zarzut a) -</p>			

odnoszący się do kwalifikacji prawnej czynu można skutecznie postawić tylko wówczas, gdy skarżący nie podważa ustaleń faktycznych związanych z tą kwalifikacją.

Natomiast zarzut b) dotyczy obrazy prawa procesowego, która zdaniem apelującego - jak to należy wnioskować z uzasadnienia apelacji - skutkowałą błędnymi ustaleniami faktycznymi przez uznanie sprawstwa zawinienia oskarżonego co do zarzucanego mu występkę groźby karalnej.

Ad. a)

Względna podstawa odwoławcza z art. 438 pkt 1) kpk odnosi się do obrazy przepisów prawa materialnego, dotyczących szeroko rozumianej kwalifikacji prawnej czynu.

Obraza prawa materialnego, dotycząca jego wykładni, jest związana z błędną interpretacją przepisu, wynikającą z niezastosowania lub

nieprawidłowego zastosowania reguł wykładni prawa, polega na nieprawidłowej subsumcji ustalonego stanu faktycznego pod przepis części szczególnej kodeksu karnego.

Jak to wynika wprost z treści zaskarżonego wyroku i ustaleń faktycznych przedstawionych w jego pisemnych motywach, oskarżonego uznano za winnego popełnienia czynu, polegającego na wypowiedzeniu pod adresem pokrzywdzonej Z. D. gróźb uszkodzenia ciała i zniszczenia pojazdu, które to słowa wzbudziły u niej uzasadnioną obawę spełnienia. Tak opisane zachowanie oskarżonego wypełnia przecież komplet ustawowych znamion występku stypizowanego w art. 190 § 1 kk. Nie wskazał apelujący, które z ustawowych znamion tego przepisu w przypisanym czynie nie wystąpiło. Zatem podnoszonym błędem prawa

materialnego
zaskarżony wyrok
nie został obarczony.

Ad. b)

Choć przedmiotową
apelację wniósł
podmiot
profesjonalny
(adwokat), to jednak
ze sformułowania
zarzutu obraży
prawa procesowego
nie wynika wprost,
które konkretnie
przepisy
proceduralne
zdaniem autora
apelacji zostały
naruszone. Można
natomiast
wnioskować, że
apelujący miał na
myśli art. 7
kpk, skoro zarzucą
cyt. „bezkrytyczne
oparcie ustaleń
wyroku na
zeznaniach”
pokrzywdzonej Z. D.
oraz świadków S.
K. i S. K. (1),
bo tą tezę uzasadnił
negatywnym
nastawieniem tych
świadków do
oskarżonego wobec
przekonania tych
świadków, iż to
oskarżony jest
sprawcą dwóch
uszkodzeń
samochodów,
zaatakowania
niepełnosprawnego
dziecka (świadek Z.
D.) i przejawiania
uczucia wrogości

wobec oskarżonego
przez S. K. (1).

Kwestia zatrzymania
oskarżonego i brata
pokrzywdzonej S.
K. (1) w związku
z kradzieżą z
włamaniem w
październiku 2020r.
nie pozostaje bez
znaczenia dla
prawidłowości oceny
dowodów w sprawie
niniejszej, o czym
niżej.

Wbrew twierdzeniu
apelującego nie są
natomiast
bezspornymi bliżej
nie umiejscowione
w czasie pogróżki
oskarżonego wobec
pokrzywdzonej, tj. że
powiadomi opiekę
społeczną o
pobieraniu jego
zdaniem
nienależnych
świadczeń, którą to
okoliczność
oskarżony
wprowadził dopiero
do wyjaśnień na
rozprawie głównej.
Nierozumiała jest
też cel tego rodzaju
pogróżek ze strony
oskarżonego.

Samo stanowisko
świadka S. K.
(1) o negatywnym
nastawieniu do
oskarżonego wobec
„wrobienia” go przez
oskarżonego w
sprawstwo w innej

sprawie także nie przekonuje.

Przedmiotem pierwszoinstancyjnej oceny dowodów były relacje świadków i oskarżonego w zakresie inkryminowanego zdarzenia w listopadzie 2020r. w K. pod domem rodziny K..

Wedle prawidłowych ustaleń wyroku udział w nim brał oskarżony i świadkowie S. K., S. K. (1) i M. T..

Oskarżony negując sprawstwo sugerował, że w takim zdarzeniu w ogóle nie uczestniczył bo mieszkał w K. , ale świadek M. T. (ówczesna konkubina oskarżonego) przyznała, iż jednak mogła być obecna z oskarżonym naprzeciwko domu S. K. (1), lecz nie uczestniczyła w żadnych rozmowach z państwem K., nic nie wie na temat gróźb (k. 119 akt). Zatem zeznania świadka M. T. dla linii obrony oskarżonego nie mają charakteru alibijnego, a same

wyjaśnienia
oskarżonego sąd
słusznie uznał w
całości za
niewiarygodne,
skoro okazały się
osamotnione
dowodowo.

Prawidłowe
pozostają także
wnioski ocenne sądu
I instancji w zakresie
oceny dowodów
obciążających w
postaci zeznań
bezpośrednich
świadków S. K. i
S. K. (1), którzy
jednoznacznie,
spójnie i w
sposób nie budzący
wątpliwości opisali
przedmiotowe
zachowanie
oskarżonego.

I tak, S. K.
relacjonowała, że
oskarżony będąc
pobudzony i pod
wpływem alkoholu
wyartykułował, że
pokrzywdzona go
popamięta, zemści
się na niej, spali jej
samochód, załatwi
ją, za to że miała
donieść na niego
na policję (k. 26
akt). W materiale
dowodowym sprawy
nie sposób dopatrzeć
się racjonalnych
powodów, dla
których 67- letnia
świadek S. K.
miałaby
tendencyjnie
pomawiać obcego

jej oskarżonego o przestępstwo groźby karalnej wobec jej córki.

Takich powodów nie wykazał też apelujący, zatem trafnie uznano zeznania tego świadka za wiarygodne i tym samym podstawę ustaleń faktycznych, tym bardziej, że przedstawione w nich okoliczności i przebieg zdarzenia znajdują pełne potwierdzenie oraz dopełnienie w relacji drugiego wymienionego świadka, S. K. (1), m. in. cyt. „ M. odgrażał się przy mojej mamie S. K. że i tak Z. załatwi, że będzie po nocach po rowach czatował” , „ ją (...) za to, że (...) za jakąś piekarnię” . Świadek uzupełnił swą relację także opisem innej rozmowy z oskarżonym, w której oskarżony miał mu przyznać wybicie szyby w aucie pokrzywdzonej i grozić, że to dopiero początek, na tym się nie skończy itp. (k. 9 i 106 v.).

Jeżeli, jak to podnosi apelujący, oskarżony był przekonany o

doniesieniu przez
pokrzywdzoną o
dokonaniu przez
oskarżonego
przestępstwa
kradzieży z
włamaniem, to takie
podejrzenie
oskarżonego nie
tylko mogło
implikować po jego
stronie chęć
rewanżu wobec
pokrzywdzonej, w
tym przez
przedmiotowe
groźby, ale i
było faktycznym
motywy
przedmiotowych
groźb, o takich
okolicznościach
zeznali właśnie
świadkowie S. K. i S.
K. (1).

Równie trafna
pozostaje sądowa
ocena zeznań
pokrzywdzonej Z.
D.. Świadek w
sposób zbieżny do
przycanych wyżej
dowodów
konsekwentnie
relacjonowała
zasłyszane od matki
i brata groźby
oskarżonego,
pierwotnie je
lekceważąc aż do
dnia uszkodzenia
jej samochodu i
napaści na jej
dziecko, kojarząc
te zdarzenia z
groźbami
oskarżonego, co –
wobec tych zdarzeń
- wywołało u niej

uzasadnioną obawę spełnienia gróźb oskarżonego, którą świadek umotywowwała swymi spostrzeżeniami, iż oskarżony jej nieobliczalny, nadużywa alkoholu, może wyrządzić krzywdę jej samej, trójce niepełnosprawnych dzieci i mamie, uszkodzić hamulce auta. Nie sposób racjonalnie zaprzeczyć, by zaistnienie pierwszego zdarzenia objętego groźbą (niszczenie samochodu przez n/n sprawcę) nie mogło wywołać u pokrzywdzonej uzasadnionej obawy spełnienia groźby. W materiale dowodowym sprawy brak okoliczności, na podstawie których należałoby zakwestionować przydany tym zeznaniom walor obiektywnych i przez to wiarygodnych.

Kwestię wywołania u pokrzywdzonej obawy spełnienia przedmiotowych gróźb sąd I instancji także prawidłowo analizował, m. in. przytaczając akceptowane stanowisko

<p>wykładni sądowej zawarte w m. in wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10.09.2009r. sygn. akt V KK 107/09.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nie wystąpiły przesłanki z art. 437 § 2 kpk dla wydania postulowanego wyroku reformatoryjnego, względnie kasatoryjnego, w szczególności nie zostały takowe wykazane przez apelującego.</p> <p>Nie wystąpiły także bezwzględne przyczyny wymienione w art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i</p>		

podniesionego zarzutu apelacyjnego.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Nie wystąpiły.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do popełnienia występku gróźb karalnych kwalifikowanego z art. 190 § 1 kk.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Sąd I instancji poczynił trafne		

ustalenia faktyczne,
a następnie ich
prawidłową
subsumpcję,
skutkującą słusznym
skazaniem
oskarżonego.

Ponadto w sprawie
nie wystąpiły
bezwzględne
przyczyny
odwoławcze z art.
439 § 1 kpk dla
uchylenia orzeczenia
niezależnie od granic
zaskarżenia i
podniesionego
zarzutu
apelacyjnego ani
także przesłanki z
art. 440 kpk.

Wymierzoną karę
ocenić należy jako
odpowiadającą
kryteriom art. 53 kk,
akceptując w całej
rozsądkowości przyjęte
w zaskarżonym
wyroku przesłanki,
głównie wysoki
stopień społecznej
szkodliwości czynu
oraz dotychczasową
wielkokrotną
karalność sądową
oskarżonego za
występki pospolite,
w tym za występki
podobne. Owa
wcześniejsza
karalność sądowa
oskarżonego i
odbycie kar nie
powstrzymały
oskarżonego przed
powrotem na drogę
przestępstwa, co
wyklucza

wymierzenie kary wolnościowej.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 624§ 1 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk, przyjmując - wobec braku po stronie oskarżonego istotnego majątku i dochodów - zasadność zwolnienia oskarżonego od ich ponoszenia.	
7. PODPIS		
SSO Ewa Rusin		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie skazujące		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana